

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **I. A.**, zastoupeného JUDr. Romanou Lužnou, advokátkou, se sídlem Heinrichova 16, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 1 - 66/VL - 20 - 11 - 2007 ze dne 8. 10. 2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 56 Az 209/2007 - 39 ze dne 23. 5. 2008,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce JUDr. Romaně Lužné **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v částce 2400 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 10. 2007, č. j. OAM - 1 - 66/VL - 20 - 11 - 2007, nebyla žalobci (dále též „stěžovatel“) udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 23. 5. 2008, č. j. 56 Az 209/2007 - 39, byla žaloba proti tomuto rozhodnutí žalovaného jako nedůvodná zamítnuta. Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel včasnou kasační stížnost, pro řízení o níž mu byla soudem ustanovena zástupkyně.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Namítá-li stěžovatel v kasační stížnosti, že žalovaný nezjistil skutkových stav bez důvodných pochybností, pak Nejvyšší správní soud odkazuje na svůj rozsudek ze dne 23. 9. 2004, č. j. 7 Azs 170/2004 - 48, www.nssoud.cz, či na rozsudek ze dne 18. 1. 2006, č. j. 1 Azs 112/204 - 61, www.nssoud.cz. K námitce nedostatečného opatření podkladů pro rozhodnutí žalovaného pak Nejvyšší správní soud poukazuje např. na svůj rozsudek ze dne 25. 11. 2003, č. j. 5 Azs 20/2003 - 34, týkající se opory skutkových zjištění ve správním spise. Ohledně hmotněprávní námitky stěžovatele, že byl v Kyrgyzstánu diskriminován z důvodu své uzbecké národnosti, pak Nejvyšší správní soud odkazuje na to, že stížnostní námitkou tohoto charakteru se již zabýval ve svém rozsudku ze dne 7. 4. 2005, č. j. 3 Azs 118/2004 - 52, www.nssoud.cz, v němž dospěl k závěru, že v Kyrgyzstánu nedochází k diskriminaci osob jiných národností. V této souvislosti Nejvyšší správní soud odkazuje i na svůj rozsudek ze dne 27. 6. 2005, č. j. 4 Azs 377/2004 - 75, www.nssoud.cz, týkající se pronásledování v domovské zemi z důvodu odlišné národnosti.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Stěžovateli byla pro toto řízení před soudem ustanovena soudem zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátky částkou 1 x 2100 Kč za jeden úkon právní služby spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení (§ 7, § 9 odst. 3 písm. f/, § 11 odst. 1 písm. b/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů /dále jen „advokátní tarif“/), a dále 1 x 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Zástupkyni žalobce se tedy přiznává celková náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 2400 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu v obvyklé lhůtě.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. listopadu 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu